

Sygn. akt IV U 505/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: stażysta Sylwia Dymańska

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 24 kwietnia 2012 roku nr (...)

w sprawie K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IVU 505/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 września 2013 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 24.04.2012 r. znak: (...) odmówił K. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy powołując się na art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2004 r. Nr 39 poz. 353 z póź. zm.) wskazał, iż komisja lekarska ZUS - orzeczeniem z dnia 18.04.2012 r. stwierdziła, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy.

K. S. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, podnosząc, iż nie zgadza się z rozstrzygnięciem bowiem wbrew stanowisku organu rentowego nie jest zdolny do pracy ani fizycznej ani umysłowej a z uwagi na wiek i stan zdrowia nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Odwołujący domagał się zmiany zaskarżonej decyzji organu rentowego poprzez przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

K. S. urodzony w dniu (...) r. ma wykształcenie zawodowe o specjalności elektromonter pracował jako elektromonter, maszynista spycharki, zbrojarz budowlany. Odwołujący pobierał w okresie od dnia 30.12.1990 r. do dnia 30.11.2009 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Sąd Okręgowy w Tarnowie wyrokiem z dnia 27 października 2010 r. sygn. akt IV U 214/10 oddalił jego odwołanie od decyzji z dnia 25.01.2010 r. odmawiającej prawa do dalszej wypłaty renty.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 01.03.2012 r. odwołujący złożył do organu rentowego wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(dowód: wniosek z dnia 01.03.2012 r. –k. 304 ar.

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u K. S. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu psychiatrii, okulistyki, otolaryngologii.

Biegli sądowi o specjalności chirurg ortopeda i specjalista chorób wewnętrznych na podstawie wyników badań i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej stwierdzili, że odwołujący choruje na:

- chorobę wrzodową żołądka w wywiadzie,
- przepuklinę pachwinową prawostronną wolną,
- przewlekłe zapalenie krtani,
- niedowidzenie oka lewego od dzieciństwa,
- organiczne zaburzenia osobowości.

Biorąc pod uwagę rozpoznane u odwołującego schorzenia oraz stopień ich nasilenia biegli uznali K. S. za zdolnego do pracy.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący skarży się na bóle dolnego odcinka kręgosłupa po wysiłku, dyskomfort w nadbrzuszu. Odwołujący jest wydolny krążeniowo i oddechowo, nad polami płucnymi i sercem nie stwierdzono obecności patologicznych zmian osłuchowych. Badanie przedmiotowe narządu ruchu wykazało prawidłową ruchomość w zakresie kręgosłupa i stawów odwodowych. Stwierdzony przykurcz Dupuytrena IV palca lewej ręki nie czyni go niezdolnym do pracy zarobkowej, podobnie jak wolna przepuklina pachwinowa po stronie prawej. Wykonana w marcu 2012 r. gastroscopia wykazała poszerzenie wpustu, obecność nadżerek w tej okolicy, co dało podstawę do rozpoznania refluksu żołądkowo-przełykowego. Schorzenie to również nie daje podstawy do uznania go za niezdolnego do pracy zarobkowej.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 39-41 as/

Biegły sądowy psychiatra na podstawie wyników badań, w tym osobistego badania i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej stwierdził, że odwołujący choruje na:

- zespół uzależnienia od alkoholu,
- organiczne zaburzenia osobowości.

Biorąc pod uwagę rozpoznane u odwołującego schorzenia oraz stopień ich nasilenia odwołujący z uwagi na stan psychiczny nie jest obecnie niezdolny do pracy.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, u odwołującego od lat 70-tych występowały objawy zespołu uzależnienia od alkoholu. W przebiegu uzależnienia od alkoholu występowały powikłania w postaci zaburzeń psychotycznych, zaburzeń afektywnych, zaburzeń zachowania i osobowości. Był kilkakrotnie leczony w Oddziale Psychiatrycznym i Odwykowym z powodu powikłań uzależnienia od alkoholu. Od 1998 r. zarejestrowany w PZP, pozostaje w okresowym leczeniu ambulatoryjnym, ostatnio z rozpoznaniem organiczne zaburzenia zachowania i osobowości w alkoholizmie przewlekłym. W czasie badań psychologicznych (2010, 2012) stwierdzono organiczne zaburzenia osobowości oraz obniżenie poziomu funkcjonowania intelektualnego. W czasie badania TK głowy z dnia 25.02.2011 r. stwierdzono niewielki zanik korowy mózgu. U odwołującego renta dotychczas była orzekana z powodu zaburzeń psychicznych spowodowanych używaniem alkoholu oraz chorób somatycznych. W czasie obecnego badania psychiatrycznego nie stwierdzono istotnych odchyień od stanu prawidłowego w tym zaburzeń afektywnych, psychotycznych, zaburzeń funkcji poznawczych. Odwołujący podaje, że obecnie alkohol pije sporadycznie, nie pije alkoholu ciągami. Obecny stan psychiczny oraz obecne funkcjonowanie nie dają podstaw do uznania odwołującego za niezdolnego do pracy zarobkowej zgodnie z poziomem kwalifikacji z przyczyn psychiatrycznych.

/ dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 9-13 as/.

Na podstawie wyników badań, w tym po wykonaniu osobistego badania specjalistycznego i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły okulista stwierdził, że K. S. choruje na:

- zez zbieżny i utrwalone niedowidzenie dużego stopnia w OL,
- nadwzroczność i astygmatyzm nadwzroczny w OP,
- krótkowzroczność OL,
- zaćmę starczą,
- praktyczną jednoocność.

Odwołujący z przyczyn okulistycznych jest zdolny do pracy zgodnie z kwalifikacjami.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący od dzieciństwa nie widzi na OL. Obecnie stan narządów wzroku nie uległ pogorszeniu. Fakt posiadania utrwalonego niedowidzenia OL, do którego odwołujący jest przystosowany nie jest powodem do uznania go za niezdolnego do pracy. Odwołujący posiada pełną ostrość wzroku OP w odpowiedniej korekcji okularowej do dali i do bliży. Odwołujący okulistycznie nie kwalifikuje się do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy. Okulistycznie bez zmian. Mimo niedowidzenia odwołujący ukończył szkołę i pracował zawodowo. Przeciwwskazane są prace na wysokości – wymagające obuocznego widzenia.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 17 as/

Na podstawie wyników badań, w tym po wykonaniu osobistego badania specjalistycznego i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły laryngolog stwierdził, że odwołujący choruje na:

- przewlekłe zapalenie krtani, zmiany przerostowe i obrzękowe na strunach głosowych do zabiegu operacyjnego.

Odwołujący z uwagi na stan zdrowia jest zdolna do pracy zgodnie z kwalifikacjami.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, u odwołującego występuje schorzenie laryngologiczne - przewlekłe zapalenie krtani, które w trybie pilnym powinno być leczone w Oddziale Laryngologicznym na zwolnieniu lekarskim – orzekanie o niezdolności do pracy na druku ZUS ZLA. Odwołujący pod względem laryngologicznym nie jest osobą niezdolną do pracy zgodnie ze swoimi kwalifikacjami oraz wykształceniem zawodowym.

/ dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 15-16 as/.

Wydane w tym zakresie opinie biegłych sądowych Sąd uznał za trafne i dostatecznie wyjaśniające przedmiot sporu, gdyż zostały wydane przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinie biegłych w ocenie Sądu spełniają ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Odwołujący wniósł o uzupełnienie postępowania dowodowego i Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego chirurga i specjalisty chorób wewnętrznych. Odwołujący kwestionował opinie tych biegłych wskazując, że nie ustosunkowali się do zaświadczenia lek. med. J. S. z dnia 15.02.2013 r. Ponadto podniósł, że on nie widzi wcale na lewe oko i ma już prawie 62 lata. Sąd nie podzielił tych zastrzeżeń do opinii biegłych podniesionych przez odwołującego uznając, iż opinie te w pełni zasługują na uwzględnienie jako prawidłowo przeprowadzony dowód sądowo lekarski zwłaszcza, iż zastrzeżenia odwołującego nie miały merytorycznego charakteru ograniczając się do negacji wniosków biegłych. W przekonaniu Sądu zastrzeżenia zgłoszone przez odwołującego nie znajdują potwierdzenia w świetle analizy przedmiotowych opinii. W opiniowaniu sądowo-lekarskim zdaniem Sądu istotne znaczenie ma bowiem stopień naruszenia funkcji organizmu spowodowany stanem lub procesem chorobowym w odniesieniu do zdolności bądź niezdolności do pracy. Natomiast mnogość rozpoznanych schorzeń, stałe leczenie – nie przekładają się automatycznie na stopień zdolności do pracy. Subiektywne odczucia odwołującego muszą być oceniane w toku badania klinicznego i obiektywnie zweryfikowane. Obiektywna weryfikacja nie zawsze jednak spełnia oczekiwania stron zwłaszcza w postępowaniu w sprawach rentowych - co jednakże nie przesądza automatycznie, że opinia wydana jest z naruszeniem obiektywizmu i bezstronności.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. S. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 24.04.2012 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieconemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwała niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie czy ubezpieczony, ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też jest zdolny do pracy, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS. W toku postępowania sądowego ubezpieczony został poddany badaniu przez biegłych chirurga, specjalistę chorób wewnętrznych, laryngologa, okulistę i psychiatrę. Sąd w oparciu o opinie biegłych stwierdził u odwołującego brak niezdolności do pracy jako jednej z niezbędnych przesłanek uzasadniających przyznanie prawa do renty. Stwierdzone schorzenia w obecnym stopniu nasilenia nie uzasadniają uznania go za nawet częściowo niezdolnego do pracy. Odwołujący jest zdolny do pracy zgodnie z nabytymi kwalifikacjami – ma wykształcenie zawodowe elektromonter – pracował jako pracownik fizyczny elektromonter, maszynista spycharki, zbrojarz betoniarz i może podjąć takie zatrudnienie przy uwzględnieniu ograniczenia dla osób jednoocznych – przeciwwskazana praca na wysokości wymagająca widzenia obuocznego.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący nie spełnia przesłanek z art. 12 w zw. z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) i na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc należało orzec jak w sentencji wyroku.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)